

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๓

พระราชบัญญัติ

สุรา (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๔๙๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๙๓

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยสุรา

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสุรา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘ ผู้นำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องเสียภาษีสุราโดยปิดแสตมป์สุราที่ภาษณะบรรจุสุรตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง เว้นแต่สุรานั้นมีปริมาณไม่เกินหนึ่งลิตร และได้ปิดภาษณะที่บรรจุแล้ว การปิดแสตมป์สุรจะต้องมีติดก่อนขนผ่านด่านศุลกากร แต่อธิบดีจะอนุญาตให้นำไปปิด ณ สถานที่อื่น ในความควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ก็ได้

ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงภาษณะบรรจุสุรตามความในมาตรา ๒๒ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องปิดแสตมป์สุราที่ภาษณะใหม่อีกครั้งหนึ่ง”

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗

มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าได้ขายสุราที่ทำขึ้นนั้นด้วย ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ แต่ถ้าเป็นการทำสุราแช่ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้ใดขาย หรือนำออกแสดงเพื่อขาย ซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท”

มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๒ ผู้ใดซื้อ หรือมีไว้ในครอบครอง ซึ่งสุราที่รู้ว่าทำขึ้นโดยฝ่าฝืนมาตรา ๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน

เล่ม ๑๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๓

หนึ่งพันบาท แต่ถ้าสุรานั้นเป็นสุรากลั่นมีปริมาณต่ำกว่าหนึ่งลิตร หรือเป็นสุราแช่มีปริมาณต่ำกว่าสี่ลิตร ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท ”

มาตรา ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ มาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท ”

มาตรา ๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๘ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓

“ มาตรา ๓๘ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับตามปริมาณน้ำสุราที่ทำการขน ในอัตราลิตรละสี่บาท เศษของลิตรให้ถือเป็นหนึ่งลิตร ”

มาตรา ๙ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๐ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓

“ มาตรา ๔๐ ทวิ ผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุรทำการขายสุราไม่ตรงตามประเภทใบอนุญาตที่เจ้าพนักงานออกให้ตามมาตรา ๑๕ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตขายสุราซื้อสุราจากผู้ไม่มีสิทธิขาย

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๓

ได้โดยชอบด้วยกฎหมาย มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน สองร้อยบาท ”

มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๔๒ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๔ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ”

มาตรา ๑๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔๒ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓

“ มาตรา ๔๒ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๕ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองร้อยบาท ”

มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ มาตรา ๔๔ ผู้ใดมีแสดมภ์สุราซึ่งรู้หรือชู้ว่าเป็นแสดมภ์ปลอม หรือมีแสดมภ์สุราที่ใช่แล้วไว้ในครอบครองเพื่อใช้หรือเพื่อค้า หรือนำแสดมภ์สุราที่ใช่แล้วมาใช้อีก มีความผิด

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท
หรือทั้งจำทั้งปรับ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ

๑. เนื่องจากมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติตรา พ.ศ. ๒๕๕๓
บัญญัติว่า “ห้ามมิให้ผู้ใดนำสุราเกินกว่าหนึ่งลิตรเข้ามาในราชอาณาจักร เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานสรรพสามิตฯ”
และมาตรา ๘ บัญญัติว่า “ผู้ได้รับใบอนุญาตนำสุราเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องเสียภาษีสู่ราโดยมีอัตรา... ฯลฯ” ซึ่งความ
ในมาตรา ๘ นี้ เมื่อพิจารณาแล้วก็น่าจะตีความได้ว่า ผู้ที่จะต้องเสีย
ภาษีสู่ราที่นำเข้ามาคือ “ผู้ได้รับใบอนุญาต” (นำเข้าเกินกว่าหนึ่ง
ลิตร) โดยเฉพาะเท่านั้น ฉะนั้น ผู้ที่ไม่ต้องขอรับใบอนุญาต (นำเข้า
ไม่เกินหนึ่งลิตร) ก็ไม่ต้องเสียภาษี ซึ่งเมื่อตีความได้เช่นนี้แสดงกน
ว่ายังไม่ถูกต้องกับเจตนารมณ์และความมุ่งหมายเกี่ยวกับการควบคุม

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗

ในทางภาษีศุรา เพราะทางการมีความมุ่งหมายจะให้สุราทุกขวดที่นำเข้ามาในราชอาณาจักรหรือที่ท่าขนถ่ายในเพื่อจำหน่ายก็ตาม มีแต่คนมีศุราบัตอยู่เพื่อเป็นเครื่องหมายว่าได้ผ่านการเสียภาษี หรือการอนุญาตของเจ้าพนักงานมาแล้ว แต่ที่ใช้คำว่า “ไม่เกินหนึ่งลิตร” ในมาตรา ๖ นั้น เป็นการยกเว้นสำหรับผู้หน้าคิดศุราเข้ามาเพียงจำนวนเล็กน้อย ให้ได้รับความสะดวกไม่ต้องยื่นคำร้องขอรับใบอนุญาตนำเข้า เท่านั้น

มิได้มุ่งหมายจะยกเว้นภาษีให้ เพราะถ้ายกเว้นภาษีให้แล้วก็จะมิศุราที่

ไม่ต้องมีแต่คนมีอยู่ในความครอบครองของบุคคลต่าง ๆ ได้โดยไม่ผิดกฎหมาย แต่เมื่อความในมาตรา ๘ อาจตีความไปได้ดังกล่าวเช่นนั้น จึงสมควรแก้ไขเสียให้ชัดแจ้ง โดยตัดคำว่า “ได้รับใบอนุญาต” ออกเสีย

๒. เนื่องจากขณะนปรากฏว่ามีผู้ตั้งขอข่า ชาย หรือมีศุรา มีขอข่าด้วยกฎหมายกันแพร่หลาย แม้จะถูกจับกุมอย่างไรก็ไม่ทำให้ผู้กระทำผิดเข็ดหลาบ ทั้งนี้เพราะอัตราโทษตามกฎหมายยังไม่ถึงสมควรเพิ่มให้สูงขึ้นอีก

๓. เนื่องจากขณะนปรากฏว่ามีผู้ตั้งขอข่าจากจังหวัดที่มีราคาต่ำเข้าไปขายในจังหวัดที่มีราคาสูง โดยยอมถูกจับกุมแต่เสียค่า

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๕๗

ปรับในอัตราสูง ๕๐๐ บาท เมื่อเสร็จคดีชนพนักงานสอบสวนแล้ว
 ทรัพย์ของกลางคืนไปตักตอบจำหน่ายอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งถ้าหากนำไปเป็น
 จำนวนมาก ๆ แล้ว ถึงจะเสียค่าปรับสูงก็ยังคงมีกำไรอีกมาก การ
 กระทำดังกล่าวก่อให้เกิดความยุ่งยากแก่วงการค้าสุราชนทุกขณะ และ
 เป็นการกระทบกระเทือนต่อกรมโรงงานอุตสาหกรรมในฐานะคู่สัญญา
 ของผู้ต้มกลั่นและขายตั้งสุรา เกี่ยวกับเรื่องเงินค่าธรรมเนียมพิเศษและ
 ค่าปรับตามสัญญา จึงควรกำหนดโทษเสียใหม่

๔. เนื่องจากพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ มิได้มีบท
 ตกลงโทษผู้รับอนุญาตจำหน่ายสุราที่ซบสุราจากบุคคลอื่นซึ่งมิได้รับอนุญาต
 ขายสุรามาไว้ในร้าน เมื่อถูกจับกุมฐานมั่วสุรามีชอบด้วยกฎหมาย ก็
 ใช้กระดิ่งกวดด้วยกษณเป็นข้อย่าง ทำให้พ้นผิดทางอาญาไปได้ และอีก
 กรณีหนึ่งก็คือทำการขายสุราไม่ตรงกับประเภทใบอนุญาตที่ได้รับ เช่น
 ได้รับอนุญาตขายปลีกลงแต่ทำการขายในจำนวนของร้านขายตั้ง หรือเป็น
 ร้านขายปลีกลงเฉพาะสุรารอบในประเทศ (ประเภทที่ ๔) แต่ขายสุรา
 หรือเมียรต่างประเทศ (ประเภทที่ ๓) ดังนี้เป็นต้น การกระทำ
 ดังกล่าวเป็นการผิดเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาต เพราะมีจำนวนสูง
 ต่ำแตกต่างกัน และการกระทำทั้งสองประการนี้มิได้มีบทลงโทษไว้
 ฉะนั้น จึงควรกำหนดบทลงโทษไว้เสียด้วย

เล่ม ๗๑ ตอนที่ ๑๔ ราชกิจจานุเบกษา ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๔๘๗

๕. เนื่องจากขณะนั้นปรากฏว่าผู้คุมกณฑ์ราหลายจังหวัดพากัน
ร้องเรียนเรื่องมุลอกกลอนทำเบี่ยงเซ่อสุราออกจำหน่ายแพร่หลาย ทำให้
เกิดสุราเถื่อนระบาด เป็นผลเสียหายแก่ผู้คุมกณฑ์แต่ละรายได้ ในทางภาษี
ของรัฐ ถึงแม้เจ้าหน้าที่จะทำการปราบปรามเข้มแข็ง ก็ไม่ทำให้ผู้
กระทำผิดเกรงกลัว เพราะโทษตามกฎหมายเพียงปรับไม่เกินสองร้อย
บาท เมื่อเดี๋ยวกดกักตุนไปลักตอบทำใหม่อีก จึงควรแก้ไขเพิ่ม
โทษชนิดนี้ให้หนักขึ้น

๖. เนื่องจากพระราชบัญญัติสุรา พ.ศ. ๒๔๕๓ นี้ได้มีบท
บัญญัติลงโทษผู้มีแต่คนปดู่ราปลอม หรือมีแต่คนปดู่ราที่ใช้แล้วไว้ใน
ครอบครองโดยเจตนาทุจริต เหมือนกับเช่นที่บัญญัติไว้ในประมวล
รัษฎากร คงมีแต่โทษฐานนำแต่คนปดู่ราที่ใช้แล้วมาใช้อีก (มาตรา
๕๔) ประการเดียวเท่านั้น เนื่องจากขณะนั้นการกระทำผิดเกี่ยวกับ
แต่คนปดู่ราปลอมและแต่คนปดู่ราที่ใช้แล้วมากขึ้น จึงสมควรเพิ่มบท
ลงโทษโดยรวมไว้ในมาตรา ๕๔ นี้อีกด้วย และการกระทำผิดดังกล่าว
ตรวจตราจับกุมได้ยาก ฉะนั้น จึงควรกำหนดบทลงโทษให้หนักกว่า
เดิมด้วย.